

آشنایی با زنگی

تروپیکامید

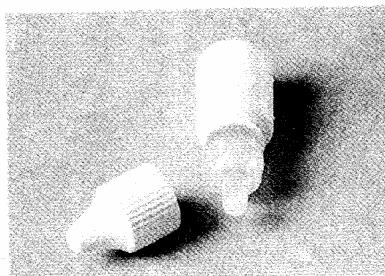
مکانیسم اثر:

تروپیکامید یک داروی آنتی کولینزیک است که از ایجاد پاسخ ماهیچه اسفنگر عنیبه و عضله ایجاد کننده تطابق جسم مؤگانی به تحریک با استیل کولین جلوگیری می‌کند. محلول ۵٪ تروپیکامید باعث گشادی مردمک (میدریازیس) و محلول ۱٪ آن فلح تطابق (سیکلوبلژیا) و میدریازیس ایجاد می‌کند.

شروع عمل دارو سریع است و حد اکثر اثر پس از ۲۰ تا ۴۰ دقیقه ظاهر می‌شود. مدت اثر تروپیکامید کوتاه است، بطوریکه در مورد سیکلوبلژیا بین ۶ تا ۲ ساعت و در مورد میدریازیس تقریباً ۷ ساعت است.

تروپیکامید ($C_{17}H_2ON_2O_2$) جزء داروهای فلح کننده عمل تطابق چشم (سیکلوبلژیک) و گشاد کننده مردمک چشم (میدریاتیک) است که به عنوان داروی کمکی در تشخیص بیماریهای چشمی بکار می‌رود. این دارو برای ایجاد میدریاز و سیکلوبلژیا در جریان تشخیص، از جمله اندازه گیری خطاهای انکساری و معاینه ته چشم کاربرد دارد. تروپیکامید به عنوان داروی میدریاز دهنده، قبل و بعد از عمل جراحی مورد استفاده قرار می‌گیرد. یعنی اگر قبل و بعد از عمل جراحی میدریاز کوتاه مدت موردنیاز باشد از تروپیکامید استفاده می‌شود.

- اگر قبل و بعد از عمل جراحی، میدریاز کوتاه مدت مورد نیاز باشد، از قطه تروپیکامید استفاده می‌شود.

احتیاطات:

● تروپیکامید باعث تاری دید و افزایش حساسیت چشمها به نور می‌باشد، بنابراین تا بازگشت دید کامل باید از رانندگی خودداری شود.

عارض جانی که نیاز به مراقبهای پزشکی دارند عبارتند از: علائم جذب سیستمیک مثل اختلالات رفتاری یا واکنشهای روانی (رفتارهای غیرعادی بویژه در کودکان)، حالت ناپایداری، بهت روانی، ضربان شدید قلب، برافروختگی و سرخی صورت، توهمات (در بیانی، شناوی و احساس چیزهای که در محل وجود ندارند)، افزایش تشنجی و خشکی دهان، بثرات جلدی، تکلم مبهم، ورم معده در خردسالان، خواب آلودگی غیرعادی، خستگی و ضعف.

عارض جانی که در صورت تداوم و یا ایجاد مزاحمت نیاز به مراقبت پزشکی دارند عبارتند از: تاری دید، افزایش حساسیت چشمها به نور، سوزش چشمها در زمان مصرف دارو.

احتیاطات در زمان مصرف دارو:

تروپیکامید باعث تاری دید و افزایش حساسیت چشمها به نور می‌شود، بنابراین تا بازگشت دید کامل باید از رانندگی خودداری شود. عینک آفتابی که مانع ورود اشعه ماوراء بخش می‌شود، چشمها را از نور خورشید و سایر نورهای شدید محافظت می‌کند. در صورتکه ۲۴ ساعت پس از قطع مصرف دارو آثار فوق تداوم داشت مراجعت به پزشک ضروری است.

مقدار مصرف:

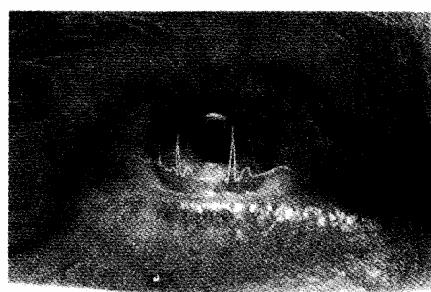
گرچه بعضی از سازندگان دارو ۲ قطره از محلول چشمی در فواصل مناسب را توصیه می‌کنند، اما کیسه

در ارتباط با حاملگی و تولید مثل تاکنون مطالعاتی بر روی انسان و حیوانات در مورد این دارو انجام نشده و مشکلاتی در دوران شیردهی گزارش نشده است.

اگرچه مطالعات دقیقی در مورد اثر تروپیکامید بر خردسالان انجام نشده است، اما ممکن است این دارو باعث عکس‌عمل‌های روانی، اختلالات رفتاری، کولaps قلبی تنفسی بویژه در بچه‌ها شود. در مورد اثر دارو بر سالماندان نیز مطالعه دقیقی انجام نگرفته، گرچه تاکنون مشکل خاصی هم در این مورد گزارش نشده است.

موارد عدم استعمال

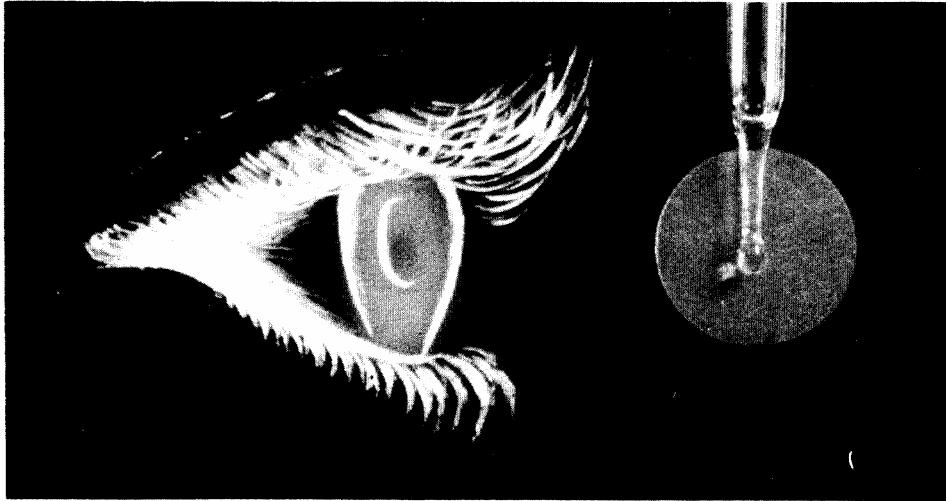
هنگامیکه مشکلات پزشکی از قبیل: آسیب مغزی در کودکان، سندروم داون (Down Syndrome)

یا منگولیسم، گلوکوم با زاویه بسته، زمینه حساسیت قبلی به تروپیکامید و فلنج انقباضی در کودکان وجود دارد، باید منافع مصرف تروپیکامید در مقابل مضر آن بررسی شود.

عارض جانی:

باید توجه نمود که کولaps قلبی - تنفسی در کودکان و برخی از بزرگسالان گزارش شده است.

تروپیکامید توصیه شده است.

مقدار مصرف تروپیکامید در بررسی عیب انکساری هنگامی که تطابق بوسیله دارو فلنج گردد، در بزرگسالان ۱ قطره از محلول ۱٪ و در کودکان ۱ قطره از محلول ۰/۵٪ یا ۰/۱٪ است که بر روی ملتحمه چکانده می شود و هر ۵ دقیقه یکبار تکرار می گردد. جهت معاینه ته چشم بزرگسالان و کودکان ۱ قطره از محلول ۰/۵٪ تروپیکامید ۱۵ تا ۲۰ دقیقه قبل از معاینه بر روی ملتحمه چکانده می شود.

اشکال دارویی:

تروپیکامید به صورت قطره چشمی ۱٪ و با نام میدریاسیل در بازار دارویی ایران موجود است.

- ماخذ:
- 1- USP DI, Drug Information for the Health Care professional, Rockville, The United States Pharmacopeial Convention, Inc, Vol: IB, pp. 2713-2714, 1992.
 - 2- Reynolds, J.E.F. Martindale the extra pharmacopoeia, 29th. Ed. The Pharmaceutical press. London. pp. 544-545, 1989.

ملتحمه معمولاً یک قطره از آن رانگاه می دارد.

در موقع مصرف برای انکسار در صورتیکه آزمایش در طول ۲۰ تا ۲۵ دقیقه بعد از مصرف دومین قطره از محلول تروپیکامید تواند انجام شود، ضروری است قطره اضافی چکانده شود. برای ایجاد سیکلوپلژیای مناسب در چشمان قهقهه ای یا میشی ممکن است مقدار بیشتر دارو یا محلول قوی تر آن ضروری باشد، (در مقایسه با مقدار لازم برای ایجاد چنین حالتی در چشمان آبی)، جهت جلوگیری از جذب سیستمیک بیش از حد، بیمار باید در طول زمان چکاندن دارو و همچنین ۲ تا ۳ دقیقه بعد از آن با انگشت فشارهایی بر کیسه اشکی وارد آورد. یک حساسیت رو به افزایش نسبت به تروپیکامید و داروهای مشابه مانند آتروپین در خردسالان، افراد بور، بیماران مبتلا به سندروم داون، کودکان مبتلا به فلنج انتباختی و آسیب های مغزی گزارش شده است. به همین دلیل می بایست تروپیکامید در این نوع بیماران با احتیاط کامل مصرف شود. برای درمان مصرف بیش از حد (سمومیت)، فیزیوستیگمین بعنوان پادزهر اثرات سیستمیک